Lietas arhīva Nr. C-4788-18/5
ECLI:LV:RVPT:2018:1012.C30478818.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 12.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I. Rūķe
ar sekretāri Z.Smiltnieci,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8, 2018. gada 2.oktobrī civillietu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras prasībā pret AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" par naudas piedziņu vienkāršotās procedūras prasībā.

Aprakstošā daļa

2018.gada 26.februārī tiesā saņemts Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras (turpmāk prasītājs) vienkāršotās procedūras prasības pieteikums pret AAS "Baltijas Apdrošināšanas Nams" (turpmāk atbildētājs) par naudas piedziņu. Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 1.marta lēmumu ierosināta civillieta.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 30.decembrī plkst. 16:59 Jūrmalā, Tallinas ielā notika ceļu satiksmes negadījums – /pers. B/ vadot a/m /TL marka/ v/n /reģistrācijas numurs/ uzbrauca gājējam /pers. C/. Par laika periodu no 2014.gada 30.decembra līdz 2015.gada 19.janvārim prasītājs piešķīra /pers. D/ slimības pabalstu par ceļu satiksmes negadījumā cietušā dēla /pers. C/ ārstēšanos stacionārā un kopšanu mājās, par kopējo summu EUR 493,54 apmērā. 2017.gada 18.septembrī prasītājs, pamatojoties uz OCTA likuma 24.pantu un Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr. 663 "Noteikumi par valsts budžeta un pašvaldības budžeta izdevumu atlīdzināšanas apmēru un kārtību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumā cietušām personām" 11.punktu, iesniedza atbildētājam iesniegumu Nr. 17/1712533 par /pers. D/ piešķirtā slimības pabalsta EUR 493,54 apmērā atlīdzināšanu valsts budžetā. Ar 2017.gada 18.oktobra lēmumu Nr. JD-22/17-0394 Atlīdzību lietā Nr. OC17/3621 atbildētājs atteica izmaksāt prasītāja pieprasīto apdrošināšanas atlīdzību EUR 493,54 apmērā.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam apdrošināšanas atlīdzību par izmaksāto slimības pabalstu 50 % apmērā, proti, EUR 246,77 apmērā.

Prasība pamatota ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 14.punktu, 128.pantu, 131.pantu, 250.^{19} pantu, 2011.gada 11.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr. 783 "Noteikumi par maza apmēra prasībā izmantojamām veidlapām" 1.pielikumu, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 1.panta 15.punktu, 18.pantu, 24.pantu, 31.panta septīto daļu, 39.panta sesto daļu, likuma "Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 4.panta pirmo daļu, 11.panta 1.punktu, 12.pantu, 13.panta pirmo daļu, 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr. 663 "Noteikumi par valsts budžeta un pašvaldības budžeta izdevumu atlīdzināšanas apmēru un kārtību saistībā ar ceļu satiksmes negadījumā cietušām personām" 11.punktu, 11.1 apakšpunktu, 11.2.apakšpunktu, 11.3. apakšpunktu, 11.4.apakšpunktu.

Atbildētājs 2018.gada 3.aprīlī tiesā iesniedzis paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Iebildumi pamatoti ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 1.panta 8.punktu, 2.pantu, 3.panta pirmo daļu, 18.pantu, 31.panta septīto un astoto daļu, 35.panta 1.punktu, 39.panta piekto daļu, Kriminālprocesa likuma 19.panta pirmo un trešo daļu, 377.panta 2.punktu, 392.panta pirmo daļu, 401.panta pirmās daļas 3.punktu, Krimināllikuma 260.pantu, Civillikuma 2347.pantu, Civilprocesa likuma 190.panta pirmo daļu, LR likuma "Par tiesu varu" 18.pantu.

Prasītājs prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikuma norādītiem motīviem un pamatiem.

Atbildētājs prasību neatzina pilnā apmērā uz paskaidrojumos norādītiem motīviem un pamatiem.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība noraidāma sekojošu argumentu dēļ.

Pušu starpā pastāv strīds par Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma normu interpretāciju, proti, vai konkrētajos apstākļos piemērojama likuma 31.panta septītā daļa, uz kuru atsaucas prasītājs, vai 31. panta 8. daļa, uz kuru atsaucas atbildētājs.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.pants nosaka zaudējumu atlīdzināšanas gadījumus, tostarp secīgi nosakot īpašus gadījumus.

Likuma 31.panta 7. daļa nosaka, ja ir zināmas ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas, bet to pretrunīgo liecību dēļ nav iespējams noteikt šo personu atbildības pakāpi, tad, zaudējumus atlīdzinot, pieņem, ka atbildības pakāpe ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām ir vienāda.

Likuma 37.panta 8. daļa nosaka, ja ceļu satiksmes negadījumā cietis gājējs, velosipēdists vai cits ceļu satiksmes dalībnieks, kurš nav izmantojis transportlīdzekli un kura darbībā nav konstatēti Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas būtu cēloņsakarībā ar ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu, un ja ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāja vaina nav pierādāma, apdrošināšanas atlīdzību izmaksā Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

Tiesa atzīst, ka likuma 37.panta 7. daļa tulkojama sistēmiski, tostarp saistībā ar Ceļu satiksmes likumu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likumu 1. panta septīto punktu, ar ceļu satiksmes negadījumu saprot ceļu satiksmē notikušu nelaimes gadījumu, kurā iesaistīts vismaz viens transportlīdzeklis un kura rezultātā cilvēks gājis bojā, viņam nodarīti miesas bojājumi vai arī nodarīti zaudējumi fiziskās vai juridiskās personas mantai vai videi, kā arī citā vietā, kur iespējama transportlīdzekļa braukšana, noticis negadījums, kurā iesaistīts transportlīdzeklis;

Lietā nav strīda, ka 2014. gada 31. decembrī plkst. 16.59 Jūrmalā, Tallinas ielā pie nama nr. 44 notika ceļu satiksmes negadījums, kurā iesaistīts viens transportlīdzeklis /TL marka/, valsts reģistrācijas nr. /reģistrācijas numurs/, kuru vadīja /pers. B/, un miesas bojājumus ieguva gājējs, /gads/ dzimusi nepilngadīga persona.

No 2016. gada 13. aprīļa lēmuma par kriminālprocesa izbeigšanu secināms, ka transportlīdzekļa vadītāja darbībās nav konstatēts Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums.

Tiesa atzīst par nepamatotu prasītāja argumentu, ka ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu pretrunīgo liecību dēļ nav iespējams noteikt šo personu atbildības pakāpi. Prasītājs nav ņēmis vērā, ka cietusī persona bija 10 gadus vecs bērns un viņš nav ne administratīvās, ne krimināls atbildības subjekts. Atbildība par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, tāpat kā krimināatbildība, iestājas no 14 gadu vecuma Līdz ar to likuma 31.panta 7. daļa nav piemērojama.

Konkrētie apstākļi, kad ceļu satiksmes negadījumā iesaistīts viens transportlīdzeklis un cietis 10 gadus vecs bērns, atbilst Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.panta 8. daļas tvērumam, kas nosaka, ka atlīdzību izmaksā Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

Līdz ar to atbildētājs nav atbildīgs par prasītāja izmaksātā slimības pabalsta atlīdzināšanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 14.punktu prasītāja, ceļot prasību, no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvota, līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrās un ceturtās daļas noteikumiem, tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 97., 189., 194., 250.^{25}, 250.^{27} pantu, tiesa

nosprieda:

Valsts sociālas apdrošināšanas aģentūras vienkāršotās procedūras prasību pret AAS „Baltijas Apdrošināšanas Nams" par apdrošināšanas atlīdzības piedziņu - noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas 2018. gada 12. novembra apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajam apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesnese I.Rūķe